

ACD BLAD

Nummer 5

Jaargang 41

Verhuizen

Verenigingsblad van het Amsterdams Chemisch Dispuut

Foto's van de ONCS

Colofon

Adres

ACD-Blad

Nieuwe Achtergracht 166 (B1.28)

1018 WV Amsterdam

e-mail: acdblاد@gmail.com

telefoon: (020) 525 5601

Redactie

Sara Molinari (hoofdredacteur)

Carien van Aubel (eindredacteur)

Soraya Sluijter

Guido Guijt

Arthur Newton

Oplage

300 exemplaren

5 keer per jaar

Volgende Deadline

29 september 2010

Huidige blad

Jaargang 41 - #5

Het ACD-Blad is het periodiek van het Amsterdams Chemisch Dispuut, de studievereniging voor Scheikunde- en Bio-Exactstudenten aan de Universiteit van Amsterdam. Het ACD-Blad wordt thuisgezonden aan de leden en donateurs van het ACD en verspreid over de opleiding Scheikunde.

Reacties en kopij zijn altijd welkom! Stukjes kunnen worden opgestuurd als worddocument naar het bovengenoemde e-mailadres.

Inhoud

Foto's van de ONCS	2
Colofon/Inhoud	3
Redactioneel	4
Van het ACD-bestuur	5
Roddels uit de R T T A	7
Docent in het licht	9
Scheikunde vs. ...	14
Verjaardagskalender	16
ONCS	17
Hoe goed ken jij ...	19
Verhuizen!	20
Verhuizing vakgroepen	22
Op zoek naar onderzoek	24
Verslag van de BEC 2010	25
Rough guide to Science Park	27
Sensing Chemistry	26
Recepten	28
Uitslag - Verschillenpuzzel	29
Puzzel - Logigram	30
Recepten	31
Uitslag Zoekzoekpuzzel	31
Informatie & Agenda	32
Moving Tips	33
Leuk om te knippen & te plakken	34
Foto's van de Barverjaardag	35

Sponsoring

Polder	36
--------	----

Redactioneel

Sara Molinari

Afscheid bestaat niet, maar soms moet je ergens mee stoppen en met iets nieuws beginnen. Soms is dit een keuze, maar meestal komt het nou eenmaal zo uit. Voor het ACD-Blad stoppen er een hoop dingen. Als eerste natuurlijk deze jaargang. De nieuwe jaargang zal echter niet erg afwijken van de huidige, dus ik denk dat het blad daar weinig last van zal hebben. Maar ook de locatie van het maakproces, het inpakproces en de showmodellen zal irreversibel veranderen. De meest recente versies van het blad komen in de grote hal op het Science Park te liggen en misschien wel op de leuke tafeltjes waar je koffie kan drinken. Ze worden in hun envelop gedaan en bestickerd in het nieuwe ACD-hok. De interviews met docenten zullen niet meer plaatsvinden in rommelige kantoren met hangkasten uit de jaren '70, maar in gloednieuwe kamers die nog maar half ingericht zijn en waar het fotolijstje met de kinderfoto's treurig weergeeft hoe zielloos de rest van de ruimte nog is. Ook de andere rubrieken die altijd op de UvA geschreven worden, 'Op zoek naar

onderzoek', 'Scheikunde vs. ...' en de verschillende interviews met studenten, zullen met ons meeverhuizen. Want met de verhuizing van het Roeterseiland naar het Science Park, worden niet alleen alle spullen verhuisd, maar ook de colleges, de koffiepauzes, het bestuur, alle commissies, de lunch, de activiteiten, de grappen, de verhalen en helaas,

want hierom zouden we toch eigenlijk op ons oude stekkie willen blijven, de borrels. Zelfs de beste verhuizer van het land kan de Roetertoeter niet redden. Wat een verhuizer eigenlijk wel kan, of wat een willekeurige scheikundestudent daarover denkt, is te lezen in 'Scheikunde vs. Verhuizer', een mooie variant

op de gebruikelijke rubriek. We gaan dus verhuizen en daarom gaat dit hele blad daarover. Lees hoe de vakgroepen zich voorbereiden, wat er allemaal gaat veranderen en hoe je een verhuizersmaaltijd klaarmaakt.

Gelukkig hoeven de meesten van jullie zich niet erg zorgen te maken, je fietst vanaf het Roeterseiland naar huis en gaat in september naar het Science

Park. Even checken waar de lokalen zijn, en het koffiezetapparaat, maar het is overkomelijk. De redactie staat een veel ingrijpendere verandering te wachten. Alle vrouwelijke leden gaan er namelijk vandoor! Gelukkig zijn er nog twee mannen over die kritisch doch rechtvaardig nieuwe redacteurs selecteren. Ben je nieuwsgierig, heb je vaak nieuwe ideeën en houd je van cappuccino, meld je dan bij Guido of Arthur. Het is ook wel handig als het

geen grote moeite kost een paar volzinnen achter elkaar te plakken.

Bij deze nemen Carien, Soraya en ik dus afscheid van het ACD-Blad. We hebben het de afgelopen jaren met veel plezier gedaan en hopen dat het blad de komende jaren net zo leuk blijft!

Een hele fijne zomer!

Van het ACD-bestuur

Abel Schootenmeijer & Muriëlle Huisman

Lieve lezers,

Zoals jullie misschien is opgevallen hebben jullie in de ene helft van de ACD-bladen 'van de voorzitter'-stukjes door Muriëlle mogen lezen en de andere helft van de keren, wegens haar gezondheid, 'van de secretaris'-stukjes door mij. Daarom hebben wij besloten de kroon op dit samenwerkingsproject te zetten door het laatste stukje van dit jaar samen te schrijven.

Ik zal jullie op de hoogte brengen van de dingen die Muriëlle helaas heeft

moeten missen, waarna ik de grande finale aan haar overlaat.

De belangrijkste Muriëlleloze gebeurtenis was natuurlijk de BEC. Met zijn vijftigen gingen we naar het verre Zagreb, waar we door een grootse BEC-commissie door de stad werden geleid. Ik heb niet genoeg ruimte voor een verslag dat de reis eer aan doet, maar ik doe een poging om de reis in dertien woorden samen te vatten: bus, zon, Ödzujsko pivo, voetbal en frisbee, hooligans, uitstapjes, piranha club, rockboot,

"It's a great starter cave."

pizza, bar. Belangrijke woorden die ik vergeten ben zullen in een rectificatie in het volgende ACD-blad worden geplaatst, dus stuur ze vooral op.

Op dit moment zijn we helemaal in WK-stemming: er wordt voor glorie gestreden in de WK-pool, er wordt gevoetbald in het park, in de gang en in het hok, er is een WK-borrel geweest. Muriëlle kon daar gelukkig weer bij zijn, dus ik laat haar hieronder aftrappen.

Hallo lieve lezers,

In de afgelopen weken ben ik door mijn intensieve bankzitten een ware WK-kenner geworden. En daarmee bedoel ik niet alleen dat ik weet in welke teams de lekkerste voetballers rond lopen (Spanje natuurlijk), maar ook dat ik mezelf kwaad gemaakt heb over het ziellose alles-op-Messi-spel van Argentinië en hard gelachen heb om het verlies van Duitsland tegen Servië. Maar in je eentje kijken naar hoe een slap Frankrijk zich op 0-0 laat houden door een al even bloedeloos Uruguay is, zacht gezegd, slaapverwekkend. Het was hoog tijd voor iets beters. En aangezien ik al een tijdje aan de beterende hand ben, was het tijd om mijn gezondheid en mijn zenuwen eens flink op de proef te stellen. Ik ging dé wedstrijd-der-wedstrijden,

Nederland-Denemarken, kijken in een stampvolle Roeterstoeter!

Het hele Roeterseilandcomplex kon al vanaf een uur voor de wedstrijd meegenieten met de luid gedraaide voetballiederen. Nadat de tap open ging, druppelden langzaam steeds meer mensen vanaf alle verdiepingen binnen; allemaal in het oranje, of in het minste geval; versierd met een paar beesies van de AH. Een opvallende uitzondering was dhr. Steen Ingemann, die weliswaar niet in het rood-wit was, maar wel degelijk weigerde te vertellen voor wie hij was. Het zal waarschijnlijk altijd een raadsel blijven.

Aan de wedstrijd zelf zal ik geen woorden verspillen – iedereen die het wilde weten, heeft hem gezien, en iedereen die het niet wil weten zal ik niet lastig vallen. Wel de moeite waard zijn enkele quotes: ‘Geef die man een standbeeld!’, ‘Dat is rood, scheids!’, ‘Dirkje!’ en natuurlijk ‘TOOOOOEEEEET!’, omdat een zeker persoon een toeter had meegenomen.

Na een verdiende 2-0 overwinning en een oorverdovend ‘We Are The Champions’ zat ik er aardig doorheen. Het bleek voor mij de opmaat naar een paar dagen ziek zijn – maar misschien is het voor het Nederlands elftal wel de opmaat naar, eindelijk, dat wereldkampioenschap...

Roddels uit de **R T T A**

Kasper -**Knuffelbeer**- van den Hurk

Lieve bargangers,

Veel van mijn stukjes in het blad hebben dit jaar in het teken gestaan van de naderende verhuizing naar het Science Park en de daarmee gepaard gaande opheffing van onze geliefde bar, de Roetertoeter. Nu is het thema van dit blad 'verhuizen', dus dat verplicht mij om dat pijnlijke onderwerp nog een keer aan te snijden.

Het is een dubbel gevoel om een verjaardag te vieren als je weet dat het de laatste is, maar de feeststemming overheerste toch duidelijk tijdens de zeventiende barverjaardag. Het thema was 'het verre oosten' en er waren weer veel mensen die daar een opvallende of mooie outfit bij hadden weten te bedenken. Zelfs het eten hadden we dit jaar aan het thema weten aan te passen. Een van de activiteiten, het gatraggen, was uitgevonden tijdens het ACD-Roetertoeterweekend en zou later uitgroeien tot een populair spel, dat binnen ACD-kringen inmiddels vele fanatieke beoefenaars heeft.

In de maand na het feest werd de bar op zijn oude dag wat tijd gegund om een beetje bij te komen, omdat wij door

activiteiten als de BEC en de ONCS veelal op andere plaatsen ons lieten vollopen. Wel waren er vóór de tentamenweek in totaal nog twee weekborrels en een klaverjastoeft, dat voor het derde jaar op rij werd binnengehaald door Pieter. De wisselbeker, die lange tijd zoek was en onlangs op mysterieuze wijze weer opdook, mag om die reden nu definitief mee naar huis.

Op de vrijdag na de tentamenweek was er de Belgische-bierenborrel, die ook dit jaar weer werd gecombineerd met de back-from-the-BEC-borrel. De BEC zorgde voor het eten en een consumptiekaart voor de BEC-deelnemers en de Roetertoeter had allerlei soorten Belgische bieren ingeslagen. Mede door de vrijgevigheid van de BEC gingen de speciaalbiertjes in recordtempo over de toonbank, waardoor halverwege de borrel er nog halsoverkop extra inkopen moesten worden gedaan. Ook de tweede lichting ging er vervolgens rap doorheen.

De week erna was er op donderdag een pubquiz, traditioneel verzorgd door Patrick. Het team 'Lindo' moest

vanwege andere verplichtingen vroegtijdig afhaken maar heeft verrassend genoeg op basis van hun prestaties in de eerste rondes en een blind ingevulde multiple-choice-ronde wel de overwinning in de wacht weten te slepen. De weekborrel van de dag erna begon veel belovend, met een rondje van iemand wiens tas met laptop even daarvoor was veiliggesteld. Later werd het door het mooie weer al snel heel rustig, maar een harde kern van een handjevol fanatiekelingen heeft het toch nog heel lang vol weten te houden.

Op 11 juni was het alweer tijd voor de allerlaatste traditionele weekborrel. Omdat deze samenviel met de opening van het WK werd er op groot scherm voetbal vertoond. Later zijn er op de gang voor de bibliotheek van prullenbakken doeltjes gemaakt en is er op de borrel ook echt voetbal gespeeld. Omdat later ook de gatragopstelling weer van stal gehaald werd verlieten pas na zessen de laatste aanwezigen het gebouw.

Na het eindfeest zal de Roetertoeter

definitief ophouden te bestaan en dus hebben wij ons de laatste tijd gebogen over wat er moet gebeuren met alle spullen die wij in de loop van de afgelopen 17 jaar allemaal hebben verzameld. Er is een tijdje sprake geweest van een mogelijkheid om in het nieuwe gebouw in samenwerking met de andere bètaverenigingen een soortgelijke bar op te zetten, maar dit lijkt nu definitief van de baan. In welke vorm de komende jaren onze borrelcultuur zal worden voortgezet is voorlopig nog onduidelijk.

Hoewel er niet veel opslagruimte is moeten er een paar dingen worden meegenomen als aandenken aan deze prachtige periode. Ook gaat de mobiele tap mee, omdat die ongetwijfeld nog van pas gaat komen op de nieuwe locatie. Verder wordt de hele inboedel die geen eigendom is van de bierleverancier geveild. De opbrengst van de veiling komt ten goede aan het eindfeest. Geniet allemaal van dit laatste feest in de Roetertoeter en hopelijk tot ziens bij de borrels volgend jaar, waar dat ook zal zijn.

MANNETJE PUG-
WERKTE BIJ HET
MANNETJE PUG-
JOURNAAL

HALLO, WELKOM
BIJ HET
MANNETJE PUG-
JOURNAAL

IK HEB EEN
NIEUWE
SJOELBAK

© 2003 S. SCHNITZ

Docent in het licht

Interview met Han Peeters door Carien van Aubel

In het thema van de verhuizing waren we op zoek naar iemand die heel wat moest verkassen en nog niet zo bekend is onder de studenten. Snel kwamen we bij Han Peeters terecht, ook wel bekend als Han de Massaman. Hij weet alles van massaspectrometrie en heeft ook nog eens een grote 4-sector-massaspectrometer die ook naar het Science Park mee moet. Maar is hij eigenlijk wel docent? We komen er snel achter!

Naam voluit: Johannes Wijnandus Hendrikus Peeters

Woonplaats: Purmerend

Geboorteplaats: Amsterdam

Geef je eigenlijk wel les aan de UvA?

Een keer in de zoveel tijd, zo twee keer per jaar lopen studenten twee weken project bij mij. Laatst waren dit Nathalie Vos en Katja Goris. Zij deden onderzoek naar de hars van de drakenbloedboom dat wordt gebruikt als verfstof en vroeger ook in medicijnen. Professor Boon is met dit onderzoek begonnen vanuit AMOLF.

Van AMOLF heb ik overigens een tijd geleden heel veel apparatuur over mogen nemen, waardoor ik nu heel veel reserveonderdelen heb, zoals specifieke printplaten die nu zeldzaam en peperduur zijn.

Ook komen er af en toe via het Amstel-instituut scholen langs, die tijdens hun chemieles aspirine maken en hier de massa bepalen en wat uitleg krijgen. Vaak denken ze dat de Hollywood-trucs die bij CSI te zien zijn niet mogelijk zijn. Maar het is echt zo, als je een dollar-biljet voor de massaspectrometer houdt, kan je heel wat stoffen herkennen (drugs) die er op zitten. Hier hebben we zo iets niet, maar het zou wel kunnen. Hier kunnen we met GC, electrospray, insertion-probe en HPLC stoffen introduceren. Deze worden dan geïoniseerd, versneld met 10 kilovolt en eventueel met botsingsgassen behandeld. Zo heb ik laatst nog pyrolyse insource ionisatie gedaan om verf en archeologische stoffen te identificeren. Hiervoor wordt in een

ionenbron het sample opgewarmd en vervolgens totaal verbrand. Dit spectrum geeft dan bepaalde markers aan die staan voor bepaalde stoffen. Hier weet ik verder ook niet zo heel veel van. Ik begrijp meer van organische chemie en homogene katalyse.

Hoe kom je bij de UvA terecht?

Ik kom van een grafische opleiding waar ik vormgeving en grafische technieken heb geleerd. Ik heb in 1969 gesolliciteerd bij de huisdrukkerij van het Maagdenhuis, die liep eerst mis door de bezetting, maar ruim een week later kon ik daar aan de slag voor ondermeer het blaadje Bulletin. In begin jaren '70 heb ik gesolliciteerd bij het Organisch lab voor fotograaf en tekenaar van chemische structuren. In die tijd had je nog geen computer en moest alles met de hand worden getekend volgens de UIPAC-regels. Ik weet nog goed dat de eerste computers kwamen. Deze eerste Apple werd door professor Verhoeven geïntroduceerd bij het lab. Je had toen alleen een floppy en geen schijfruimte. In 1980 kwam de eerste versie van ChemDraw 1.1 en hierdoor kwam rond 1986 mijn baan op de tocht te staan, ik was overbodig. In die tijd had Professor Nibbering van massaspectrometrie, die in de kelder van het organische lab zat, een nieuwe man voor de bediening nodig. Daar ben ik toen naar toe gegaan.

Hoe heb je het vak dan geleerd?

Ik had wel interesse in iets nieuws na

mijn grafische werk. Ik heb me veel ingelezen en kreeg privé-les van Nibbering en Fokkens. Zo heb ik veel kneepjes van het vak geleerd. Nibbering had in die tijd een vooraanstaande positie en de grote der aarden kwamen hier naar toe. Daar zijn leuke publicaties en contacten uit ontstaan. In de jaren '90 werd het een nieuwe afdeling samen met Biochemie (nu SILS) en heb ik mijn werk OnderzoeksOndersteunendeMassaSpectrometrie (OOMS) genoemd en kon mijn eigen metingen doen. Zo zijn er ook veel klanten van de VU, het VUMC, uit Leiden en Nijmegen.

Wat doe je voornamelijk als eigen onderzoeker?

Dat onderzoek naar hars heb ik laatst gedaan. Hopelijk komt er nog een publicatie uit het onderzoek van de Drakenbloedboom, ik denk het eigenlijk wel. Ik ben liefhebber van kunst, dus dat is dan een mooie combinatie. Professor Boon heeft goede contacten met het Stedelijk museum. Zij wilden daar weten wat

Rothko gebruikte als verf en ondergrond. Er zijn monsters van zijn kunstwerk genomen en wij hebben dat onderzocht.

Wat vind je het leukste onderzoek om te doen?

Het leukste... euh... gesynthetiseerde stoffen. Nieuwe moleculen. Soms moet je speciale ionisatietechniek gebruiken om goed resultaat te verkrijgen. Het leukste is als je resultaat krijgt wat normaal niet verkregen zou zijn. Dat je in gevecht bent met de machine, maar toch wint.

Wat is je grootste blunder op het lab?

Dat weet ik niet zo zeer, kan me niet iets voorstellen. Ik heb wel iets, maar dat is meer een vreemd verhaal. Ik ben namelijk liefhebber van de natuur en het strand. Ik vond een keer tijdens een wandeling een aangespoelde bruinvis. Het leek me prachtig om een schedel van zo'n zoogdier in de kast te hebben. Ik heb hem dus meegenomen en in het lab in een grootbekerglas gedaan om het uit te koken. Totdat het bekglas kapot ging en de drab van gekookt vlees op de gloeiende hete kookplaat kwam, wat een hoop rook en stank veroorzaakte.

Wat moet je eigenlijk doen als je zo snel mogelijk een massaspectrum wilt hebben?

Als je een labiele stof hebt die zuurstof gevoelig is kan je een afspraak maken, zodat je stof gelijk wordt gemeten als je er mee aan komt.

En als je een stabiel stofje hebt?

Als je aan het eind van je onderzoek bent en nog snel een meting wilt hebben, wil ik je wel eens voor laten gaan. Natuurlijk moet je niet alles opsparen zoals Martin Berkheij laatst had gedaan. Hij had nog wat stofjes aan het eind van zijn onderzoek en zou ze langs komen brengen. Hij kwam aan met een grote bak waar nummer 1 op stond, even later kwam hij met bak 2 aan!

Sommige weten een snaar te raken, dan lukt het ook wel. Maar als je het vaker doet, dan heb ik het wel in de gaten!

Hoor je eigenlijk bij het kaartgroepje?

Nee, daar begin ik pas aan als ik in het bejaardentehuis zit. Tussen de middag ga ik wel graag naar Artis, daar ben ik al jaren lid van. Of de stad in, op zoek naar antiquariaat of ik struin het Waterlooplein af. Dat zal ik wel gaan missen op het Science Park. Mijn nieuwe kamer, D2.133, kijkt uit op een blinde muur van het sportcentrum.

Vrijdag om 16.00 uur, vaste prik bij de Roetertoeter. Hoe komt dit zo?

Weet ik eigenlijk niet. Samen met Bieräugel gaan we als enige

overgebleven van het oude clubje erheen. Men zegt vaak: Daar heb je Stätler en Waldorf weer. Ik vind het leuk om daar even te zijn. We blijven niet lang. Rond een uurtje of zes, half zeven gaan we weer naar huis.

Blijf je bij het laatste feestje wel langer?

Ik hoop het wel!

Wat vindt je er van dat de Roeter-toeter weg gaat?

Heel erg. Ik hoop dat er iets nieuwe komt in het Science Park. Ik heb ook nog een keertje getapt samen met Bieräugel, dat was erg leuk.

Hoe kijkt u tegen de verhuizing aan?

Tot eind juni neem ik nog monsters aan, daarna is het stoppen en inpakken in juli. Begin augustus komen technici van Jeol vanuit Japan om de boel af te breken. Hij kan worden afgebroken in drie stukken die op een pallet worden vervoerd. Ieder stuk weegt zo ongeveer een ton en samen zo'n drieëneenhalf ton. Daarna wordt het weer opgebouwd in een grote ruimte waar ook andere apparaten komen. Als alles er staat worden er wandjes

geplaatst. Het apparaat moet ook trilling vrij staan, vandaar dat ik ook in D2 zit. Een voordeel van de verhuizing is, dat hij weer tiptop wordt afgeleverd.

Hoe lang ben je dan ongeveer uit de running?

Ik denk zo'n anderhalve maand, zodat ik begin september het eerste spectrum kan nemen. Ik heb er wel vertrouwen in. En als er iets stuk gaat, dan heb ik nog een hoop reserve-apparatuur. De opslagruimte is er wel beperkt, maar ik probeer gewoon alles zo klein mogelijk uit elkaar te halen zodat het er allemaal past. De infrastructuur gaat er overigens wel op vooruit, de locatie er op achteruit.

Wat gaat u vooral missen?

Artis, vanaf 1970 ben ik er al lid van. Toen kocht je nog een jaarkaart via de UvA voor vier gulden. Ik heb daar ook heel wat dieren zien komen en gaan.

Waar ga je op Science Park om 16.00 uur op vrijdag heen?

Kijken of de Roeter-toeter een nieuwe plek heeft gevonden waar de platen en schilderijen zijn opgehangen. Die vind

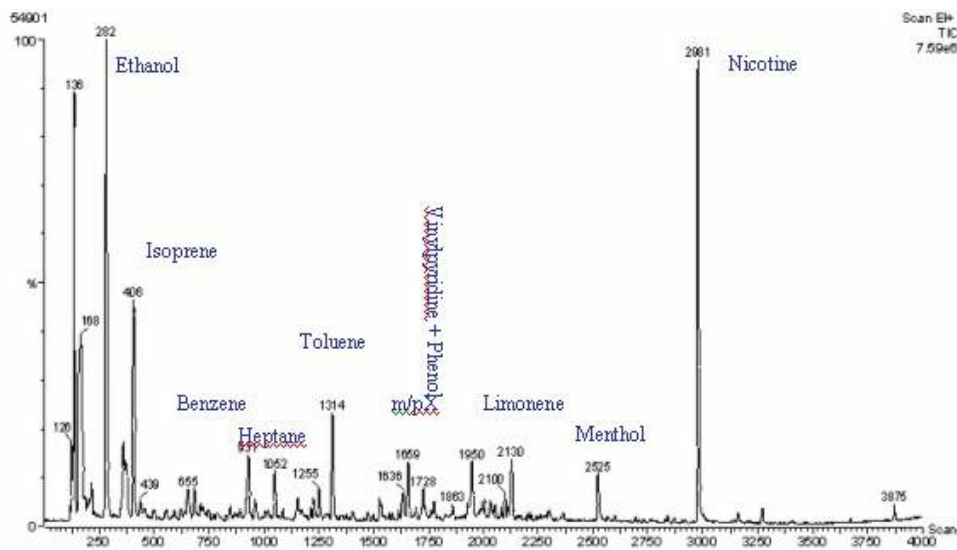
ik zo leuk. Het is wel grappig, in de bar kom je wel eens klanten tegen die vragen of het spectrum al klaar is. We zoeken sowieso de 'nieuwe' Roeter-toeter op. Wel jammer dat je docenten er maar beperkt tegen komt.

Binnenkort ga ik trouwens mee met het HIMS-uitje, dat is wel grappig want ik sta op de loonlijst bij het SILS.

Wie wordt eigenlijk je opvolger?

Dat vraag ik me af, over drie jaar ben ik 65. Maar misschien hang ik nog wel wat rond, ik ga niet van de een op de andere dag achter de geraniums zitten. En er is zeker wel een inwerktijd van ongeveer twee à drie jaar voor nodig.

Han vertelde me later over onderzoekers die een opvallend spectrum van een afgebrand cafe hadden genomen. Bij deze!

Scheikunde vs. Verhuizen

Sara Molinari & Carien van Aubel

In lijn met het thema van dit blad en omdat we allemaal überhaupt door de verhuiskoorts getroffen zijn, is hier een speciale Scheikunde vs. Verhuizers. We zijn dit keer niet benieuwd naar onze reputatie bij medestudenten, maar bij de mannen en vrouwen (al twijfel ik aan het bestaan van de laatste) die al onze meubels, bolkoelers en koffiezetapparaten van het Roeterseiland naar het beruchte Science Park zullen brengen. Of wijzelf enig idee hebben van de karaktereigenschappen en capaciteiten van een verhuizer, wordt ook getest met twee studenten, die elkaar mooi aanvullen.

Verder is het de vraag of de nieuwe redactie deze schitterende, diepgravende rubriek voort zal zetten, maar gezien het plezier dat het (bij maker en lezer) veroorzaakt, hoop ik dat ze ermee doorgaan! Zo niet, dan wou ik deze rubriek graag afsluiten met de wijze woorden: gebruik je hersencellen wel, oordeel niet te snel!

De scheikundestudent over verhuizers

Wat is verhuizen?

Student 1 – Het verplaatsen van rot-zooi.

Student 2 – Nee, je hebben en houden verplaatsen.

1 – Dat zeg ik.

2 – Of: je huis verplaatsen zonder dat je je huis meeneemt!

Waar leer je verhuizen?

1 – Bij je ouders.

2 – Ja, vind ik ook. Het zit eigenlijk tussen je ouders en op kamers gaan in.

1 – Maar verhuizers studeren niet hè. Verhuizen leer je niet, dat kan je gewoon.

Wat zou jij ook wel willen hebben dat een verhuizer heeft?

2 – Kracht

1 – Een kapotte rug. Arbeidsongeschiktheid.

2 – Nee, een vrachtwagen!!

1 – En verhalen dat er iemand geplet wordt onder een piano die van de trap afrolt.

Hoe zou je verhuizer kunnen worden?

2 – Gewoon, als je in de goot eindigt.

1 – Volgens mij zijn er weinig die dat specifiek willen worden. Ik denk dat je erin blijft hangen, nadat je het een keer doet als zomerbaantje.

2 – Wat je moet doen is zelf gaan verhuizen. Maar dan heel overdadig! Dat iedereen ziet hoe goed je verhuist (*student 2 doet voor hoe je de hele buurt kan overtuigen hoe soepel je een doos op kan tillen*), dan zegt iedereen: 'die kan goed verhuizen!' en dan wordt je

aangenomen.

Waarin overschatten verhuizers zichzelf?

1 – Hun spierkracht. Waar ze arbeidsongeschikt door raken.

2 – De maat van hun billen. Ze denken dat ze dikker zijn dan ze zijn, waardoor hun broek afzakt.

Ten slotte: zou je wel eens een verhuizer willen ontmoeten?

1 – Als ik van een redelijk groot huis naar een nog groter huis zou verhuizen; als ik succesvol ben; ja, dan graag. Als hij interessante verhalen heeft (in het genre van de rollende piano) en ik in een goede bui ben, wil ik ook wel met 'm de kroeg in.

2 – Nee, eigenlijk niet.

De verhuizer over scheikunde

Wat is scheikunde?

Chemische processen

Wat houdt de studie in?

Zal je wel leren wat al die stofjes bij elkaar voor een reactie gebeurd.

Wat zou je ook wel willen hebben dat een scheikundestudent heeft?

Ik weet niet wat het heeft.

Wat zou je als scheikundige kunnen

worden?

Iets in een lab.

Waarin overschatten scheikundestudenten zichzelf?

Over hoe belangrijk het is. Er zijn belangrijkere dingen in het leven, zoals... euhm.. voetbal, bier en tieten.

Ten slotte: zou je wel eens een scheikundestudent willen ontmoeten?

Ja hoor, natuurlijk! Als ze lekkere dikke tieten hebt wel, HAHHAHA!

Verjaardagskalender

De jarigen in juli, augustus en september

Juli

- 3 Lisa Sligting (1989)
- Tom Constrandse (1990)
- 6 Esther Köhler (1988)
- 10 Jet van Genuchten (1990)
- 11 Bob Pirok (1987)
- 14 Felix Mayr (1987)
- Joachim Vink (1991)
- 18 Karen van Meeteren (1988)
- 20 Anja Zwanenveld (1989)
- 22 Harm Dermois (1987)
- 31 Sanne van de Brink (1986)

Augustus

- 2 Pascal van Alphen (1984)
- 3 Bryce Benda (1990)
- 5 Dennis Drost (1991)
- Julia Hartmann (1989)
- 7 Evert Boymans (1987)
- 9 Floor Hageman (1986)
- 10 Bas van Keulen (1986)
- Dorien Dunnebier (1991)
- 11 Daan den Boer (1988)
- Abel Schootemeijer (1987)
- 14 Kim Kok (1988)
- 15 Andrea Ruizolalla (1986)
- 16 Jurriaan Luiken (1985)
- Akram Zaki (1990)
- 17 Lucy 't Hart (1991)
- 19 Chuchu Yu (1988)
- 20 Graham Parsons (1985)
- 21 Sjoerd Slagman (1990)
- 23 Nikki in 't Ven (1988)
- 25 Arthur Newton (1988)
- 26 Martijn Tros (1991)
- 29 Joost van Dam (1988)

September

- 2 Arnoud van Hattem (1981)
- 7 Sandra de Boer (1988)
- Bram Eradus (1989)
- Sven Beerents (1991)
- Tim Roos (1990)
- 8 Eric van der Pluijm (1986)
- 12 Tom Peerdeman (1984)
- Barend Bos (1989)
- 13 Alexandra Jacobs (1977)
- Laurens van Gelderen
- 16 Anne Mouter (1988)
- 17 Anna Klapwijk (1990)
- 18 Esther Vleugel (1987)
- Jolien Luimstra (1987)
- 19 Patrick Bart (1983)
- 20 Rowan Boots (1988)
- 21 Luuk Steemers (1988)
- 23 Jeroen Rombouts (1987)
- 24 Frederik Snijder (1985)

ONCS

Arthur Newton

De ONCS was weer een evenement om niet te missen. Elk jaar weer speelt de titanenstrijd zich af op Hemelvaart. Een dergelijk christelijke feestdag waar je anders eigenlijk toch niet precies weet waarom je vrij bent of wat je precies moet eten op zo'n feestdag. Gelukkig konden we dus met zijn allen (een man of 30) weer naar een exotische stad en Eindhoven was daar ooit voor uitgekozen.

De treinreis daar naar toe is altijd gevuld met herinneringen over ONCSen van weleer en eenmaal aangekomen blijkt het eigenlijk ook weer hetzelfde te gaan. Het ACD was als een van de laatste aangekomen en kreeg meteen een bandje om. Niks verassend was het bier in de kantine heel goedkoop en het feest kon beginnen. Onder een beetje geklaag van het ONCS-bestuur dat het toch echt niet de bedoeling was dat we hier gingen blijven, bleven we toch. In ieder geval tot we onze bedden konden klaar maken, want de zalen zouden namelijk open gaan voor gebruik om 00:00 uur.

Ons werd verteld dat het feest wat toch op een andere club zou plaatsvinden maar tot 2:00 uur open zou blijven! Dus toen we onze longen uit onze lijf hadden geblazen voor de

luchtbedden raceten we naar de bestemming en er ging me toch een marathon bier halen en drinken aan de gang. De toon was al gauw gezet toen mensen met treeën bier aan kwamen zetten en het dansen was begonnen. De vermoedelijk twee uur die we hadden werd met elke minuut enthousiast beleefd. De laatste minuten drongen aan, maar Kasper kreeg het zelfs voor elkaar om kwart over twee nog een tree bier te kunnen scoren bij de bar die binnen vijf minuten werd opgedronken door menigeen. Freek pushte it to the limit toen hij zelfs om half drie nog weg kwam met een tree bier. De illusie dat deze prestaties van de twee heren iets voorstelde werd al gauw neer gemaaid toen het bekend werd dat het feest

altijd al tot vier uur zou duren. Nu hadden we wel maar twee uur over en het riedeltje kon opnieuw beginnen.

De dag daarna weet je waarom je het allemaal gedaan hebt. Het is altijd weer een prestatie dat men na zo'n avond weer opstaat en klaarstaat om te volleyballen, voetballen en zelfs te darten. De loomheid van de day after is altijd een van mijn favoriete dingen. Meligheid alom en Marko Petrak om ons door de dag heen te helpen. Bij de lunches krijg je weer hetzelfde eten wat je bij het ontbijt ook weer had gekregen en je kan weer doorgaan.

De beste prestaties blijven bij het opstaan en lopen, maar er is één ACD-lid die verder ging dat ooit een ACD'er is gekomen en wat de moeite waard is om aan te kaarten. Sven Beerents heeft

onze 'eer' gered door de dartkoning van Eindhoven te worden. Later hebben de Japies het lef gehad om hem oneerlijk als vierde te bestempelen, maar dat is alweer recht gezet!

Zoals elk jaar is er ook een speciale activiteit die dient als poos tussen sporten en feesten. De helden die mee deden waren Patrick, Onno, Guido, Carolien en Sjoerd. Jammer genoeg

konden ook zij ons niet verder helpen aan extra punten.

Gelukkig gaat het daar niet om en laat het ACD zien waar het wel om gaat, later die avond, en dat is een feestje bouwen. De benen zijn moe en komen bijna niet meer omhoog maar je weet dat het moet en zal, en dan gaat het ook. Traditioneel gezien is er ook weer een bierestafette dat het hele feest stil legt zodat een stel mensen naar een ander stel mensen kunnen kijken hoe zij een bierglas kunnen wegtikken. Gelukkig is dit al na anderhalf uur afgelopen en kan het echte feest weer beginnen.

Het ACD blijft altijd percentueel gezien met de meeste mensen hangen tot het eind en daarna kan het laatste slapen weer beginnen. De volgende dag heb je het idee dat je al een week lang aan het feesten bent geweest en de voornaamste emotie die door je heen raast, is er een van vermoeidheid. Dus het sporten is meer voor de sier. Later op de middag kan het nodige bier en bitterballen weer opgedronken en gegeten worden en om te vermijden dat je hoort dat je weer tot laatste wordt geschald, zijn we al weer richting Amsterdam gegaan.

De dag daarna konden we lezen dat Sigma de overwinning heeft gepakt na een reeks van zeven keer dat Japie hem heeft gewonnen. Hartstikke gefeliciteerd met de beker!

Hoe goed ken jij ...

...Julia Wever

Naam: Julia Wever

Leeftijd: 20

Jaar: Tweede jaars

Geboorteplaats:

Velserbroek

Leefsituatie: Samenwonnend met mijn vriend

Hobby's: Lezen

maak nu ik op mezelf woon.

Als ik later écht volwassen ben dan...

verdien ik genoeg geld om een schoonmaakster in dienst te nemen.

Het eerste wat ik 's ochtends doe...

is mijn katten eten geven. Die luie beesten snappen nog steeds niet hoe ze zelf het bakje bij moeten vullen, terwijl ze al het overige eten wel moeiteloos vinden.

Mijn favoriete Scheikundeboek is...

Boek? Welk boek? Gebruiken wij boeken bij deze studie dan?

Als ik geen Julia had geheten...

had ik Bregje geheten, en dat is dus echt een walgelijke naam!

Mijn kwaliteiten zijn...

pipetpuntjes uit een grote, bijna lege tolueenfles vissen.

Ik heb nog nooit...

mijn ACD-pasje opgehaald.

Dit schotelt mijn moeder me het liefst voor...

aardappelen, sperziebonen en een gehaktbal. Iets wat ik dan ook nooit

Zonder Scheikunde...

had ik hélmáál niets aan mijn kwaliteit.

Ik ben heel onhandig met...

met wat niet? Lopen gaat vaak al moeilijk. Een muur ontwijken is voor mij best lastig.

Dit mis ik in het ACD-blad...

de puzzel! Die stond er eerst wel in toch? Een Zweedse puzzel graag.

Ik heb geen zin in de verhuizing, omdat...

het niet meer lekker in het centrum is. Wel zin, want ik ga ervan uit dat de liften het daar wel goed doen.

Van mij mag Chuchu Yu in de volgende rubriek omdat...

mijn vriend denkt dat 'Chuchu' Almeerse straattaal is voor trein.

Verhuizen!

Guido Guijt

Naast het verhuizen van de faculteit naar de groene grazige weiden van het Science Park in de Amsterdamse Watergraafmeer verhuizen studenten ook vaak. Mede door de niet permanente natuur van plekken als de Carolina MacGillavrylaan en de verschillende wooncontainerparken verhuizen studenten vaak door de stad. Sommigen verhuizen juist helemaal niet en blijven op een en dezelfde plek wonen of gaan zelfs helemaal niet weg bij Hotel Mama. De redactie ging op onderzoek uit.

We beginnen de rondvraagronde bij Rutger, veelstejaars student. Rutger woonde in zijn eerste jaar op CASA, de studentenflat, waarvan de kamers in de zomermaanden als hotelkamers aan toeristen worden verhuurd. Daarna verhuisde hij naar Uilenstede aan de rand van Amstelveen.

Wat vind je zo leuk aan je kamer?

Dat ik een eigen badkamer heb en een eigen balkon, alhoewel ik daar nooit op zit...

Wat mis je aan je oude kamer?

De nabijheid van alles, vanuit Uilenstede is alles best ver weg.

Ben je op zoek naar iets nieuws?

Ik ben bijna afgestudeerd en dan wil ik natuurlijk hier wel weg. Het liefst ga ik in Amsterdam wonen, maar dat hangt natuurlijk ook af van de plek waar ik ga werken. Ik denk dat ik dan een verdiepinkje wil, ik heb niet zo'n behoefte aan een tuin.

Na deze verhelderende inzichten van

Rutger gaan we eens kijken bij iemand die net (weer) het ouderlijk nest heeft verlaten, Chuchu. Chuchu heeft voor zijn scheikundige carrière ook een jaar in Delft gestudeerd, alwaar hij ook vier maanden heeft gewoond. Nu is hij als derdejaars scheikunde net naar het Bijltjespad verhuisd. Hoog tijd om hem naar zijn ervaringen te vragen.

Bevalt de kamer een beetje?

Ja, ik vind de ruimte wel fijn, deze kamer is groter dan de kamer die ik in Almere had.

Wat mis je van thuis?

Ik mis het meeste wel het lekkere eten. Mijn ouders kunnen heel lekker koken en als ik zelf bijvoorbeeld vis klaar ga maken, is dat heel duur. Maar op zich is het maar een uur reizen van deur tot deur naar mijn ouders, dus ik kan nog heel makkelijk langs gaan.

Hoe ging de verhuizing, heb je nog iets gesloopt?

Het ging verbazingwekkend goed, het duurde minder dan drie uur. Ik had

wel verwacht dat het langer zou duren. Er is gelukkig ook niets kapot gegaan.

Ga je snel weer op zoek naar iets anders?

Ik blijf hier wel lang wonen denk ik, want het bevalt me goed. Wel heb ik een campuscontract, dus moet ik er na mijn studie weer uit.

Ook Carolien is pas verhuisd, maar in tegenstelling tot Chuchu wordt dit al haar derde Amsterdamse woning. Haar laatste verhuizing was van het containercomplex aan de H.J.E. Wenckebachweg naar de Eerste Ringdijkstraat, vlakbij het Amstelstation.

Ben je blij in je nieuwe kamer?

Ik vind de ruimte heel fijn, ik voel me hier echt thuis. De omgeving is ook leuker dan tussen de Bijlmerbajes, de TBS-kliniek en de Hells Angels op de Wenckebachweg.

Klinkt verschrikkelijk! Mis je nog wel iets van de Wenckebachweg?

Ik mis mijn oude buurmeisje. De Wenckebachweg was wat opener. Er

was meer contact met mensen. Verder mis ik dat ik niet meer buiten kan zitten.

Hoe ging de verhuizing?

Ten eerste kwam de vrachttaxi, die ik had besteld, niet, omdat ze vergeten waren dat ik die besteld had en moest ik dus een aanhangwagen huren. Verder waren alle vrienden die me hielpen verhuizen brak en had ik per ongeluk zout in iemands' koffie gedaan. Ook duurde het allemaal heel lang en uiteindelijk hadden die brakke gasten mijn ouders tot waanzin gedreven.

Heb je nog tips?

Ja, zorg dat de verhuizing niet de ochtend na een borrel is en zorg dat je je koffiezetapparaat niet inpakt en dat je voor goede lunch zorgt. Nodig Guido uit, want hij kan heel goed sjouwen.

Ben je nog op zoek naar een nieuwe kamer?

Als ik iets vind dat goed en goedkoop is, dan ga ik wel weer verhuizen.

In tegenstelling tot Carolien woont Esther V. nog steeds op de Wenckebachweg. Ze wil daar graag weg en is op zoek naar een nieuwe kamer.

Naar wat voor soort kamer ben je op zoek?

Ik wil graag een grotere kamer, zodat ik mensen aan tafel kan uitnodigen. Een aparte slaapkamer en woonkamer

zou ook fijn zijn.

Wat vind je wel leuk aan een je huidige kamer?

-lange stilte-

Dat ik er kan slapen. En dat ik langs de Amstel naar het Roeterseiland kan fietsen, dat vind ik erg leuk.

Er zijn natuurlijk nog veel meer mensen onlangs verhuisd. Zo is er op de Zuider-

zeeweg richting IJburg net een hele enclave scheikundigen neergestreken in het daar zojuist geopende containercomplex. Ook redactieleden Carien en Guido zijn recentelijk verhuisd. Hun kamers bevinden zich echter niet aan de rafelranden van de stad, maar in het centrum. We wensen iedereen veel woonplezier en eventueel succes met het vinden van een nieuwe woning.

Verhuizing vakgroepen

Arthur Newton

Wij als studenten merken niet zoveel van de verhuizing. De laatste weken is de bibliotheek wat leger. Verschijnende gele dozen gaan gepaard met verdwijnende spullen en ziet het interieur er even somber uit als de buitenkant van het gebouw. We moeten vooral zorgen dat we niet tussen juli en augustus project gaan volgen want dan kan je verhuisdozen uitpakken voor de vakgroepen.

De laatst genoemde groep heeft het stukken zwaarder. En daarom ben ik maar gaan rondvragen wat er precies gedaan moet worden bij een verhuizing van een hele faculteit een paar kilometer verderop.

De Homkat-groep is een van de grootste groepen die het HIMS kent en daar ben ik dus als eerste naar toe

gegaan. In de pauze van het college Supramolecular Chemistry heb ik Joost Reek ondervraagd wat hij merkte van de verhuizing. Hij karakteriseerde zichzelf als passieve verhuizer. Zo af en toe word je opgedragen iets te gaan verzetten. Moet hij even naar een kleine bespreking over wat er gedaan moet worden. Op de vraag of hij er zin

in had om te verhuizen was het eigenlijk best positief. Het is vooral heel mooi en nieuw in het Science Park. Eén klein detail was een beetje vergeten door de architect die eigenlijk bekend staat om dit soort stupide fouten, in alle zuurkasten moet een sprinklersysteem worden geïnstalleerd dat let op: met water blust als er een klein vuurtje in je zuurkast ontstaat. Iedereen die de brandoefening gedaan heeft in het eerste jaar weet dat veel vuurtjes die ontstaan in de zuurkast alleen maar erger worden als je met water blust. Het mooie is dat dit al is doorgegeven als brandonveilig, maar dat het er toch lekker wordt ingezet. Wat er nu moet gebeuren is dat alles geïnstalleerd wordt met watertoevoer en dat er dan een mooie stop op de sprinkler komt en het water wordt afgezet. Topidee!

Ook de vaste indeling van de labtafels was een beetje teleurstellend. Zo staan alle tafels met de lange kant richting de zuurkasten. Dat betekent dat de andere kant van de tafel niet gebruikt wordt of het is een flink stuk omlopen. Een pluspunt vond hij wel dat de vakgroepen meer bij elkaar komen te zitten. Zo gaat de groep van Anorganische Chemie ook naar dezelfde buurt verhuizen als Homkat.

Kees Elsevier ziet het vooral als een noodzakelijk kwaad. Aan de ene kant moeten we verhuizen naar een 'grotere' plek. Aan de andere kant zitten we prima op het REC en hoeven we helemaal niet weg. Ik kan Cees

Elsevier wel begrijpen, want op het REC is zijn kantoor echt de koningsrots. Een vrij groot kantoor met mooi uitzicht en een grote vergadertafel. Het was nu druk bezet met dozen vol boeken en proefschriften waarvan iedereen wel eentje van mee mocht nemen en nog kon je gemakkelijk de stoelendans doen. Natuurlijk krijgt hij op het Science Park ook een eigen kantoor, maar nooit zo'n zetel op de rots als nu. Sander Woutersen was misschien wat positiever over zijn aanstaande lokatie. Hij had het zo geregeld dat hij één groot lab voor zichzelf heeft gekregen waar hij wel twee lasers in kwijt kan. Deze lasers duren ook vrij lang voordat ze weer helemaal in volle operatie zijn maar dan heb je ook wat.

Ik ben in ieder geval blij dat ik in november pas ga beginnen aan mijn stage. Dan zijn alle verhuisdozen al weer teruggebracht en lijkt de verhuizing hopelijk al weer lang geleden.

Op zoek naar onderzoek

Monoloog van Soraya Sluijter

Normaliter interview ik voor deze rubriek een interessant persoon over zijn nog interessantere onderzoek. Dit keer draai ik het een beetje om en wordt mijn eigen master stage bij Mol. InC in de spotlight geplaatst. Een prachtig narcistisch afscheidsstuk (maar ik weet zeker dat er een perfect opvolger zal opstaan).

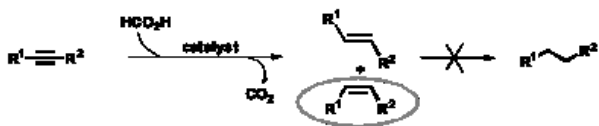
Naam: Soraya Sluijter

Onderzoeksgroep: Molecular Inorganic Chemistry (Elsevier)

Geboorteplaats: Amsterdam

Katalysatoren voor de transfer semihydrogenering van alkyne

In de groep van Kees Elsevier worden onder andere katalysatoren ontwikkeld voor de transfer semihydrogenering van alkyne. Dat is reductie van alkyne naar alkenen met behulp van een andere waterstof donor dan H_2 (zie plaatje). De katalysator zijn selectief voor het Z-alken en geven geen overreductie naar het alkaan.

Homogeen vs Heterogeen

De complexen bevatten over het algemeen een N-heterocyclisch carbeen (NHC) en nulwaardig palladium centrum. Daarnaast zijn ze homogeen, dat wil zeggen dat ze tijdens de reactie in dezelfde fase (meestal in oplossing) zijn als

substraten en producten. Homogene katalyse heeft vele voordelen, zoals hoge activiteit en selectiviteit die gestuurd kan worden door veranderingen in de elektronische en sterische eigenschappen van de liganden, zuivering en karakterisering door bekende methoden (NMR etc.) Verrassend genoeg hebben deze voordelen niet geleid tot veel industriële applicaties; in de industrie worden namelijk voornamelijk heterogene katalysatoren toegepast. Dit komt doordat deze gemakkelijk te scheiden zijn van de reactieproducten.

Recyclebare katalysatoren door immobilisatie

In mijn project heb ik geprobeerd de voordelen van de twee soorten katalyse te combineren door de homogene katalysatoren vast te maken aan een zogenaamd "support", in mijn geval silica SBA-15. Deze support is een vaste stof en maakt het dus mogelijk om de complexen terug te winnen door middel van filtratie. Het idee is dat de complexen hun activiteit en selectiviteit behouden en na scheiding

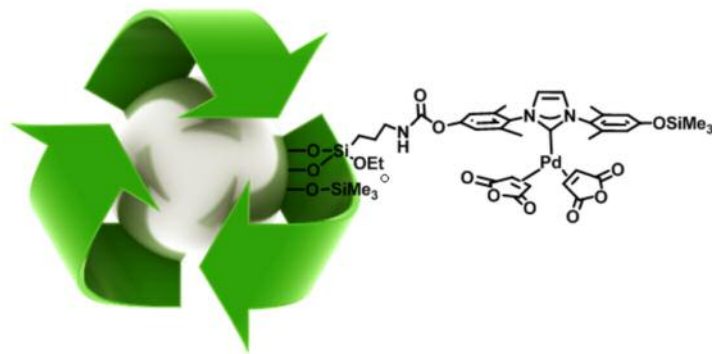
opnieuw kunnen worden gebruikt.

Na enkele tegenslagen is het me in de laatste maanden gelukt om een complex te immobiliseren en toen kon het testen beginnen. Ik was superblij toen mijn geheterogeniseerde katalysator actief en selectief bleek in de transfer-hydrogenering, en ook nog

eens makkelijk terug te winnen en her te gebruiken! Helaas vindt er wel isomerisatie en overreductie plaats na volledige conversie, is hij wel wat minder actief dan zijn homogene broertje en neemt de activiteit en selectiviteit verder af naar mate je hem vaker recyclet. Dit kan verschillende oorzaken hebben die op dit moment

nog worden uitgezocht, maar niet meer door mij, want ik ga jullie een tijdje verlaten.

Veel plezier op Science Park en tot volgend jaar!

Verslag van de BEC 2010

Pieter Nunnink

En toen gingen we naar Zagreb. De hoofdstad van Kroatië. Er wonen zo'n miljoen mensen in Zagreb. Voor een kleine week waren het er 51 meer. Op een warme donderdagmiddag kropen we uit onze touringcar en bezetten het hostel in Ravnice. Edgar de chauffeur was een aangename afwisseling vergeleken met de chagrijnige busbestuurder van de vorige edities.

Zagreb blijkt een stad te zijn waar je goed moet zoeken. Maar gij zult vinden. En hoe. Van hippe nachtclubs tot kraakfeesten, en van Aragorns drinken in Tolkien's House tot pils tanken in een tot bar omgetoverde boot op het droge. Dit alles zorgde ervoor dat we de zon net zo vaak zagen opkomen als ondergaan.

We bezochten de universiteit. We

zagen af en toe taferelen die wij alleen uit de geschiedenisboekjes kennen. Ook leidden de studenten ons rond door de stad. Ze probeerden het in ieder geval. Volgens mij hadden sommige van hen minder van de stad gezien dan wij. Dat mocht de pret echter niet drukken. Dit kwam mede doordat je in Zagreb bierflessen van twee liter kon kopen. Hiermee zou zelfs de meest tergende wandeltocht verworpen tot een vermakelijk uitje.

Na de tura od Zagreb bezochten we een heuse Biergarten. Hier werden goede bieren, mals vlees en sterke verhalen geserveerd. Ook werden er plannen gesmeed om die avond de Piranha onveilig te maken. Dit is aardig gelukt. We werden getuige van de eerste (en waarschijnlijk laatste) keer dat de Slagmanshuffle (twijfelachtig) succes had. Dat kon niet gezegd worden over onze terugreis naar het hostel.

Het bezoek aan het natuurwetenschappelijke museum gaf nieuwe betekenis aan de uitdrukking "get stuffed". Ze hadden ook levende dieren in de vorm van spinnen. Je mocht er zelfs eentje over je hand laten

lopen.

Uiteraard was er ook een bezoek aan een chemisch bedrijf. Pliva om precies te zijn, en het was een farmaceutisch bedrijf. Er waren veel machines met uiteenlopende functies. Die avond was op een steenworp afstand vanwaar Jezus en zijn kornuiten hun laatste avondmaal nuttigden ook de onze. Met stomme verbazing heb ik de militaire precisie waarmee het bedienend personeel zijn taken uitvoerde gadeslagen. Ik heb nog even rondgekeken, maar nergens vond ik een vermelding van het Guinness Book of Records met snelste bediening ter wereld.

Op de terugreis in de bus werd er een heuse bonte avond gehouden. Wederom was Edgar een opvallende verschijning door in zo'n beetje elke categorie deel te nemen. Ze keken bij het tolpoortje wel vreemd op toen het raampje omlaag ging en een chauffeur hen geld overhandigde terwijl hij luid de vlieger van Andre Hazes aan het zingen was.

En toen waren we weer terug in Amsterdam.

Rough guide to Science Park

Neirac le Bua & Ayaro Retuilles

Basics

Oppervlakte: 55.000 m²

Inwoners: Biologen, mathematici, physici, chemici, technische staf, administratie en andere labswansen

Visum: Electronische UvA-studentenpas

Geld: Contant, maar voornamelijk chipknip

Veiligheid: Waardevolle spullen in kluisje

Geschiedenis

Na de droogmaking van het Diemermeer in 1629 werd de Meer voornamelijk bebouwd met pleziertuinen en buitenhuizen. Belangrijke hofsteden Landlust en Reigersburg werden er gevestigd en de Kruislaan diende als verbindingsweg. In 1850 werd Landlust omgetoverd tot de boerderij Anna Hoeve. Tot 1963 was het gebied een kale winderige polder met boerderijen, koeien, schapen en geiten. In die tijd kocht de UvA het gebied, waarop zich nu het Science Park (SP) heeft gevestigd. Er werden vier laboratoria voor de biologen gebouwd. Al jaren lang waren er plannen om de FNWI naar het gebied

te laten verhuizen, afgelopen jaar was dan uiteindelijk de opening van het nieuwe gebouw. Eind september 2010 zal de FNWI zich op deze nieuwe inspirerende plek bevinden.

Omgeving

SP Amsterdam is gelegen op een strategisch punt aan de oostkant van Amsterdam; de prachtige nieuwbouw bevindt zich tussen gerenomeerde instituten, als Nikhef, SARA, FOM-Instituut voor Atoom- en Molecuulfysica, de A10, de spoorlijn Amsterdam-Weesp en de Oosterringdijk. Deze unieke locatie is tevens gelegen op een steenworp afstand van het bruisende centrum van Amsterdam! Toch is er een overvloed aan natuurlijk schoon in de buurt, het idyllische Flevopark is op loopafstand en zelfs in het gebouw zijn palmbomen te vinden. Op de nabij gelegen Carolina McGillavrylaan zijn 721 studentenwoning uit de grond gestampt. Bovendien is SP makkelijk te bereiken

met openbaar vervoer.

Getting there and away

SP Amsterdam is te bereiken per fiets (genoeg fietsenrekken), openbaar vervoer en auto.

-OV: Science Park Amsterdam is vanaf station Amstel en station Muiderpoort te bereiken met bus 40 of bus 240. Overdag rijden er om de 7,5 minuut bussen vanaf station Amstel naar het Science Park; de frequentie tussen station Muiderpoort en Science Park is de hele dag om de 15 minuten.

Vanaf Amsterdam Centraal Station rijdt twee maal per uur een trein via station Muiderpoort in slechts acht minuten naar Science Park Amsterdam. Daarna vervolgt de trein de reis naar Almere Oostvaarders en in de avonduren via Almere Centrum naar Lelystad Centrum.

Meer informatie over het openbaar vervoer, overige bus-, trein- en tramverbindingen en vertrektijden van GVBlijnen is te vinden op www.gvb.nl, www.ns.nl.

Studeren

SP is het walhalla voor de studerende bèta; er zijn volop studieplekken aanwezig in het gebouw.

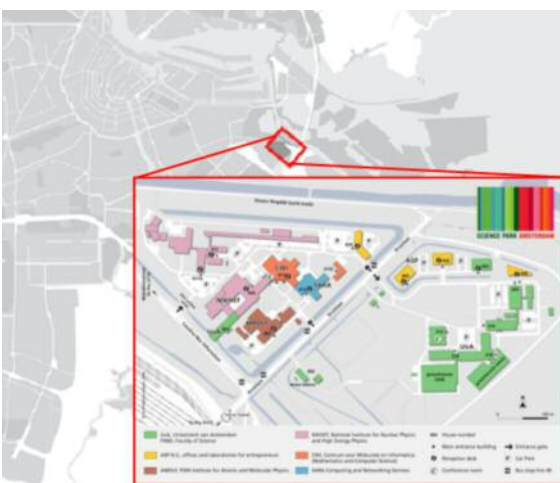
Bibliotheek: Naast de ronde tafels voorzien van nieuwe computers (bureauruimte is echter beperkt), zijn hier ook cellen die je van binnen af kan sluiten en waar je kan gillen zonder dat iemand het hoort. Zo wordt je nooit meer gestoord. De palmbomen geven het geheel een tropische sfeer. Openingstijden: ma.-vrij.: 8:30-20:00 en za.: 10:00-18:00.

Computeraquaria: Een nog onontdekt deel van SP, lekker rustig en mooie lampen! Tegenover de handige discussieruimtes uitgerust met de nieuwste apparatuur.

Computereiland 1e verdieping: Open ruimte met verpletterend uitzicht over de benedenverdieping.

Nisjes hogere verdiepingen: Off the beaten track! Neem de lift naar boven

en ontdek de meest rustige werkplekken. Met een beetje geluk kom je nog een loslopende natuurkundige tegen!

Eten&drinken

(\$ = cheeeeaap, \$\$ = prijzig, \$\$\$ = duuuuur!)

Kantine: Sorbon, zegt voldoende. Beperkte en wisselende openingstijden. Wel magnetronmaaltijden aanwezig voor de late werker. \$\$

Espressobar: Langer open voor de nodige cafeïne en snacks, een beetje prijzig. \$\$

Polder: De vervanging van Kriterion? Dan wel met slechtere sfeer en hogere prijzen. Mogelijkheid tot ontbijt/lunch/diner + kindvriendelijk. Parkeren is gratis! Openingstijden: ma.-vr. 9:00-24:00 uur, za. & zo. 10:00-01:00. \$\$\$

Overige: Kris kras door het gebouw bevinden zich verschillende gratis koffie-automaten! Zelf een beker meenemen en een fijn plekje opzoeken, zoals de futuristische lounge op de 3e verdieping (zie foto). \$

GEHEIME TIP: Een verborgen parel op de tweede verdieping, een dakterras! Picnicktafels en transgene planten, voor het nuttigen van de zelf meegebrachte lunch in het zonnetje. \$

Sporten

(\$=cheeeeaap, \$\$=prijzig, \$\$\$=duuuuur!)

USC: Het nieuwe universitaire sportcentrum is nu eindelijk dichterbij de UvA dan de VU. Hier kan je allerlei sporten beoefenen, variërend van fitness en indoor-klimmen tot schermen en squash. Geopend: ma.-vr. 8:30-23:00, za.&zo. 10:00-19:00. \$\$

Flevopark: Het nabijgelegen Flevopark is het nieuwe Vondelpark voor de wetenschapper van nu! Joggen, ultimate, skaten, voetbal, badminton, schaatsen in de winter in een groene omgeving: niets is te gek! \$

Overig: Voor sommigen is het SP een stukje verder fietsen: goed voor de calorieverbranding. Bovendien zijn er heel wat trappen in en rond SP, leef je uit! \$

Met speciale dank aan Vincentio Rekket (tevens te huur als gids) \$\$

Puzzel - Logigram

Uiterlijke inleverdatum: 29 september 2010

Maak de puzzel, lever het antwoord in en wie weet maak jij kans op een Entertainment Card ter waarde van tien pietermannen! Leuk om te weten: Soraya heeft hem gemaakt, en natuurlijk is hij themagericht!

PUZZEL: LOGIGRAM

Zoals jullie misschien wel weten zijn Guido en Carien net verhuisd. Toevallig zijn ze in de Prelogstraat komen wonen naast Sara en Arthur! Allen hebben een favoriet drankje en drie van de vier hebben een huisdier. Maar wie woont waar en drinkt wat?

Aanwijzingen:

Guido heeft een hond.

Op nr. 1 woont een meisje met een krokodil.

De rechterbuur van Guido heeft een vis en drinkt geen thee

De jongens hebben een huisdier en wonen naast elkaar

Deene zonder huisdier woont op nummer 7 en drinkt cola

Arthur woont niet naast Sara

De bewoner van nr. 1 drinkt bier

	Huisnr.	naam	drinkje	dier
	1	Sara	bier	
	3	Arthur	thee	
	5	Guido	cappuccino	
	7	Carien	cola	
dier				
drinkje				
naam				

naam	Huisnr.	drinkje	dier
Sara			
Arthur			
Guido			
Carien			

Recepten

Bloten billen in het gras

Ingrediënten

Aardappels

Creme fraiche

Bieslook

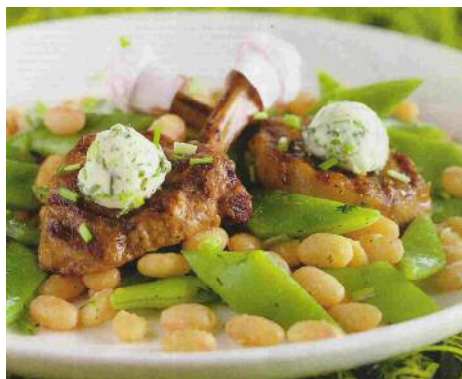
Pot witte bonen en sperziebonen
(combinatie)

Dit Oudhollands is niet zo machtig als boerenkool of hutspot, maar is iets luchtiger en vult toch goed. Om deze puree iets meer smaak te geven maken we hem met creme fraiche.

Schil en kook de aardappels, giet ze af. Maak er een stevige puree van maar voeg ipv melk creme fraiche toe. Verwarm de witte bonen en sperziebonen en laat deze daarna goed uitlekken! Dit is erg belangrijk anders

wordt de stampot te drassig. Meng vervolgens alles door elkaar en voeg er verse bieslook naar smaak aan toe.

Serveer het met een stukje Valess of een vega-worstje. Ook lekker met appelmoes of mosterd.

Uitslag Zoekzoekpuzzel

Gewonnen door: Thomas Swierts

Met een loep werd het blad onder handen genomen door de puzzelaars, op zoek naar eieren. De goede oplossing was 15 eieren. Twee inzenders hadden het antwoord goed, dus konden we daadwerkelijk gaan loten! Met namen op briefjes in een viezig bakje grabbelden we Thomas Swierts als winnaar! Goed te vermelden is dat ook Peter Hauwert het goede aantal eieren geteld had, maar hij had helaas het geluk niet aan zijn zijde. Thomas gefeliciteerd; de entertainmentbon komt jouw kant op!

Amsterdams Chemisch Dispuut
Nieuwe Achtergracht 166 (B1.28)
1018 WV Amsterdam
Telefoon: (020) 525 5601
Giro: 154992
email: acd@science.uva.nl
Internet: www.acdweb.nl

Contactpersonen

ACD-bestuur

Voorzitter
Secretaris
Penningmeester

Muriëlle Huisman
Abel Schootemeijer
Sanne Muller

Commissies

BEC
LEC
CWAL
Blad

Sara Molinari
Niels Nouse
Pieter Nunnink & Arthur Newton
Sara Molinari, Carien van Aubel, Soraya
Sluijter, Guido Guijt & Arthur Newton
Esther Vleugel
Sjoerd Slagman & Finbar Schutte
Kasper van den Hurk
Christopher Salt
Esther Vleugel (secretaris)
Niels Nouse (secretaris)
Jorrit Smit

KOEST
Sport

R T T A

Internet
OC Scheikunde
OC Bio-Exact
Facultaire Studenten Raad

Agenda ACD/**R T T A**

Ledenweekendje @ Assendelft
Intreeweek @ Amsterdam
Eerste collegedag @ Science Park
Een feestje @ **R T T A**

16 t/m 19 juli (vr t/m ma)
30 augustus t/m 3 september
6 september
Nooit meer

MOVING TIP #28

BE SURE TO SEAL ALL BOXES PROPERLY

MOVING TIP #28

MAKE LOTS OF FRIENDS **BEFORE** YOU MOVE.

MOVING TIP #16

RESIST URGE TO POP BUBBLE WRAP BEFORE PACKING FRAGILE ITEMS.

MOVING TIP #72

IT'S OKAY TO CURSE AT HEAVY FURNITURE.

MOVING TIP #58

SOME OF YOUR FRIENDS WILL NEED A LITTLE EXTRA PERSUADING.

MOVING TIP #24

PROPER WAY TO LIFT A BOX

MOVING TIP #23

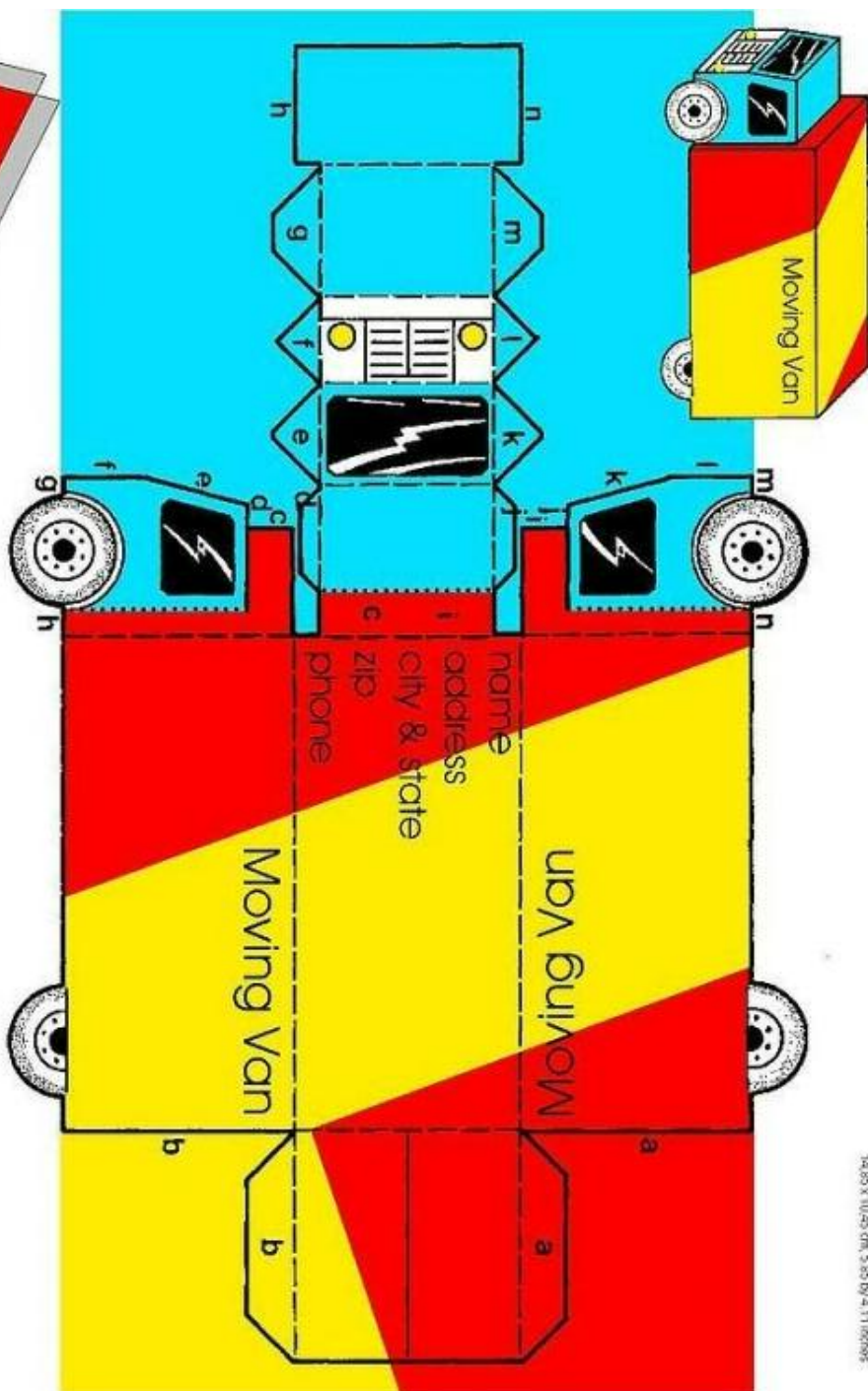
DOLLY, GOOD. HERNIA, BAD.

MOVING TIP #31

Your new home already has a toilet.

Foto's van de Barverjaardag

POLDER

WWW.CAFE-RESTAURANTPOLDER.NL

ZAAL
TE HUUR
90M2

CAFE RESTAURANT POLDER

ontbijt | lunch | diner | zaalverhuur

Science Park 205 | 1098 XH Amsterdam

T 020 463 43 03 | F 020 468 56 69

info@cafe-restaurantpolder.nl

www.cafe-restaurantpolder.nl

NS station: Science Park

online reserveren | gratis parkeren

WWW.CAFE-RESTAURANTPOLDER.NL/POLDERGELUIDEN

**POLDER
GELUIDEN**

